

**In de zee toont mijn Wil zijn macht.
Wanneer niet naar Hem geluisterd wordt, dan toont Hij zijn Goddelijke Gerechtigheid.
Er is geen enkel geschapen ding waarin de Goddelijke Wil niet zichtbaar is.**

(...)

In de zee, in de gedaante van het water, toont mijn Wil zich op een andere manier.

Hij spreekt als Hij fluistert in de gedaante van het water.

Hij jaagt schrik aan in zijn oproerige branding en in het gerommel van de golven.

Hij overrompelt boten en mensen.

Hij kan hen begraven diep in de zee, zonder dat iemand weerstand kan bieden.

Mijn Wil toont in de zee Zijn kracht en

- spreekt in het gefluister,

- spreekt in de branding,

- spreekt in de hoogste golven.

Hij roept de mensen op om Hem te beminnen en te vrezen.

En als Hij ziet dat niet naar Hem geluisterd wordt, dan toont Hij zijn Goddelijke Gerechtigheid.

Hij verandert deze elementen in stormen die zich onontkoombaar tegen de mens richten.

“Oh! Indien de schepselen aandacht zouden besteden

- aan alles waarin mijn Wil zich toont in de gehele schepping,

dan ***zouden zij voortdurend Mijn Wil aanbidden***, zichtbaar

- *in de velden* vol bloemen, met hun heerlijke geuren,

- *in de fruitbomen* vol vruchten, met hun verschillende zoete smaken.

Er is geen enkel geschapen ding waarin de Goddelijke Wil niet zichtbaar is.

De schepselen brengen aan mijn Wil in de schepping niet de eer, die zij zouden moeten brengen.

Bijgevolg is het aan jou om (in) alles waarin het opperste Fiat zich toont in de gehele schepping, (dat Fiat) eeuwigdurend te aanbidden.

Mijn dochter, moge jij het zijn, die zich offert als *eeuwigdurende aanbidders van deze Wil*.

Op dit ogenblik zijn er geen aanbidders van Mijn Wil.

En Hij ontvangt geen wederliefde van het schepsel.